

VEU EN OFF

10 juliol del 2005

ALFONS COMÍN

IGNASI RIERA

El 23 de juliol farà vint-i-cinc anys que va morir Alfons Comín, que havia estat dirigent del PCE i del PSUC, cristià convençut que va demostrar que era compatible la fe amb la militància comunista. I que el que calia era lluitar contra els catecismes. Si havia estudiat a fons Andalusia, vivia obsedit pels dissidents dels països de l'Est, veritable xacra del pensament acrític dels seduïts per les posicions soviètiques. En el llibre col·lectiu *Poder y oposición en las sociedades posrevolucionarias* va publicar-hi un treball importantíssim: *Liquidemos la heren-*

cia de una patristica marxista, en sintonia amb una de les seves darreres grans aportacions teòriques: *Cristianos en el Partido comunista en la Iglesia*. Tot i que era enginyer industrial, va ser l'ànima d'editorials com Nova Terra, Estela i, sobretot, Laia, des d'on va impulsar la posada en marca de la col·lecció *Textos filosòfics*, assessorat

tothora per Josep Calsamiglia (q.e.p.d.), Pere Lluís Font i Josep Ramoneda. Insistia en aquest punt: "Si actualitzem el català com a llengua del pensament filosòfic estem treballant amb eines sòlides a favor del pensament més universal en català". En canvi, d'altres, autoungits de nacionalistes catalans, donaven vida

a més premsa en llengua castellana. Comín, aragonès de naixement, jugava a fons a favor del català. I, per cert: va morir com a diputat del Parlament de Catalunya. Ja malalt, no va poder ni ocupar el seu lloc a l'hemicicle. Havia escrit, a la revista catalana que també havia fundat, *Taula de Canvi*, un article SOS sobre l'escassa participació del poble de Catalunya en el referèndum sobre l'Estatut. Espero que tant aquelles consideracions com la seva figura siguin recordades quan aquest juliol, i si tot va bé, el Parlament aprovi un nou Estatut.